

Wojciech Dzieciołowski (1981-1982)

BIOGRAFIA

Wojciech Dzieciołowski urodził się w 1925 r. Po ukończeniu liceum ogólnokształcącego zapisał się na Uniwersytecie Poznańskim, Wydział Rolniczo — Leśny, gdzie studiował w latach 1945-1950, uzyskując stopień magistra inżyniera leśnictwa. W 1953 r. rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym naszej Uczelni, które ukończył w 1956r., uzyskując stopień inżyniera rolnictwa. W 1961 r. Rada Wydziału Rolniczego na podstawie pracy pt. „Gleby bielcowe ukształtowane z różnych osadów czwartorzędowych, a warunki rozwoju drzewostanów sosnowych” nadała mu stopień doktora nauk rolniczo - leśnych, natomiast stopień docenta nauk rolniczych uzyskał na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Gleby grędów Wielkopolski” w 1967r. Na etat asystenta do Katedry Gleboznawstwa został zaangażowany w 1950 r. Przeszedł wszystkie etapy kariery akademickiej, aż do profesora nadzwyczajnego w 1978 r. Od 1982 r. do chwili śmierci pełnił funkcję kierownika Katedry Gleboznawstwa.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

Profesor Dzieciołowski, poza działalnością naukowo—badawczą i dydaktyczną, poświęcał wiele pracy popularyzacji i wdrożeniom osiągnięć naukowych, której wyrazem były liczne artykuły popularno-naukowe oraz pogadanki radiowe. O randze Profesora jako gleboznawcy świadczą częste zaproszenia na szkolenia klasyfikatorów i inspektorów gleboznawstwa, które zwykle były połączone z praktycznym rozpoznawaniem gleb w terenie. Był organizatorem terenowych gleboznawczych placówek badawczych w Baborówku i Siemianicach.

DOROBEK NAUKOWY

Dorobek naukowy Profesora zamyka się około 80 znaczącymi publikacjami z dziedziny

gleboznawstwa, w tym trzema skryptami napisanymi ze współpracownikami oraz tłumaczeniami podręczników gleboznawstwa z języka angielskiego. Profesor Dzieciotowski brał czynny udział w sympozjach naukowych organizowanych w kraju i zagranicą. Jego referaty i wystąpienia w dyskusji cechowała zawsze głęboka wiedza. Był nie tylko doskonałym badaczem z dziedziny gleboznawstwa, ale znał zagadnienia od strony praktyki. Był doskonałym dydaktykiem. Jego wykłady cieszyły się największym uznaniem u młodzieży akademickiej. Dwukrotnie został wybrany przez studentów na najlepszego wykładowcę Wydziału. Był wymagający, ale jednocześnie życzliwy. Pod jego kierunkiem ok. 100 absolwentów obroniło prace magisterskie z dziedziny gleboznawstwa, zostały też przeprowadzone i zakończone trzy przewody doktorskie.

DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACYJNA

Ważniejsze funkcje na uczelni:

1972—1977 prodziekan ds. nauki Wydziału Rolniczo-Leśnego,
1975—1978 dyrektor Instytutu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej,
1978 kierownik Pracowni Gleb Tropikalnych i Subtropikalnych,
1981—1982 rektor Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Ważniejsze funkcje poza uczelnią:

członek Międzynarodowego Towarzystwa Gleboznawczego,
członek Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego,
członek Gleboznawstwa i Chemii Rolnej PAN,
członek Komitetu Ochrony Przyrody PAN,
członek Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk,
członek Rady Słowińskiego Parku Narodowego,
członek Komitetu Ochrony Środowiska Człowieka.

NAGRODY I ODZNACZENIA

Za działalność został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego, Odznaką Honorową Miasta Poznania, Odznaką „Zasłużony Pracownik Rolnictwa”, Złotą Odznaką Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego. Za pracę naukową został wyróżniony Nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, dwukrotnie — w 1967 r. oraz w 1976 r.

Zmarł 7 października 1985 r.

Źródło:

70 lat akademickich studiów rolniczych i leśnych. Poznań 1989.

Księga jubileuszowa Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu. Poznań 2006.

Opracowanie:

Magdalena Grygiel - Biuro Promocji i Współpracy z Praktyką